

Het Weseper Erfgoed

De molen van Wesepe.

Op de dag voor die van de bevrijding van Wesepe, 10 April 1945, wees alles er op dat de Canadezen oprukten en het front dichterbij kwam. Wagens met munitie werden door de Duitsers weggehaald en naar het westen gevoerd. Langs de weg werden eenmans-gaten gegraven en soldaten met pantservuisten stelden zich verdekt op. Des avonds om 8 uur ontdekte een Duitse officier, die van boven uit de molen op de driehoek Deventer-Raalle-Olst de omgeving bespiedde, dat er zich op 800 meter afstand, in de' richting Deventer, in een boerderij, Canadezen bevonden. Deze officier gaf opdracht aan een groep soldaten, zich daarheen te begeven, met medeneming van een machinegeweer. Niet één machinegeweer bleek echter meer in hun bezit te zijn. Men voelde intussen dat onze bevrijders steeds dichterbij naderden. Mitrailleurvuur en geblaf van granaatwerpers werd gehoord. Aangezien het levensgevaarlijk werd, had ieder zich zoveel mogelijk in kelders verscholen.

Om 12 uur middernacht kwamen twee soldaten bij de heer J. A. Dieperink, eigenaar van de molen, die zich met zijn familie ook in de kelder bevond, met de vreselijke mededeling, dat zij in opdracht van Hauptman Müller de molen in brand moesten steken. Op de vraag, waarom dit moest gebeuren antwoordden zij: "Bij ons is ook alles kapot en wanneer wij het niet doen, doen de Tommies het". Deze brandstichting geschiedde zonder enige oorlogsnoodzaak. Een van de zich in de kelder bevindende mensen moest mee met de soldaten, die zich naar de kap van de molen begaven. De kap, die uit riet bestond, werd met benzine besprenkeld en aangestoken, zodat in een ogenblik de molen in lichte laaie stond. Dit was om kwart over twaalf. Onder deze omstandigheden viel aan blussen niet te denken. Bovendien kan een in brand staande molen, die met riet gedekt is en waarvan het binnenwerk geheel uit hout bestaat moeilijk geblust worden.

Tot ver in de omtrek was het hel verlicht. Het was een groot wonder, dat door de ronddwarrelende vonken slechts twee zaad bergen er bij in brand geraakten. Ook de omliggende huizen liepen gevaar. Het grootste gevaar was om half twee geweken. Het duurde n.l. lange tijd voordat de zware eiken balken, waarop deze zeskantmolen rustte, doorbrandden en het bovengedeelte instortte. De voorraad regeringsbroodgraan, die gelukkig niet zo groot meer was, ongeveer 35.000 kg, ging verloren. Het aanwezige veevoeder ging ook geheel in vlammen op. De machineriën hadden door de grote hitte te veel geleden, zodat ook deze niet meer bruikbaar waren.

De mooie korenmolen, die het dorpsbeeld van Wesepe sierde.